

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 32

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 51
6 februarie 2008

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 104/2008 al Comisiei din 5 februarie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1

★ **Regulamentul (CE) nr. 105/2008 al Comisiei din 5 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului în ceea ce privește intervenția pe piața untului** 3

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Comisie

2008/96/CE:

★ **Decizia Comisiei din 20 decembrie 2007 de acordare a unei derogări solicitate de Belgia în privința regiunii Valonia în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole** [notificată cu numărul C(2007) 6643]... 21

2008/97/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 30 ianuarie 2008 de modificare a Deciziei 93/52/CEE cu privire la declarația potrivit căreia anumite regiuni administrative din Italia sunt oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*) și a Deciziei 2003/467/CE cu privire la declarația potrivit căreia anumite regiuni administrative din Italia sunt oficial indemne de tuberculoză bovină și bruceloză bovină, iar anumite regiuni administrative din Polonia sunt oficial indemne de leucoză enzootică bovină [notificată cu numărul C(2008) 324] ⁽¹⁾..... 25

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 104/2008 AL COMISIEI

din 5 februarie 2008

de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽¹⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a sumelor forfetare la import din țările terțe, pentru produsele și termenele menționate în anexa acestuia.

- (2) În conformitate cu criteriile menționate anterior, sumele forfetare la import trebuie stabilite la nivelurile prevăzute în anexa la prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sumele forfetare la import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 sunt stabilite așa cum este indicat în tabelul din anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 6 februarie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 februarie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

la Regulamentul Comisiei din 5 februarie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

(Cod NC)	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Suma forfetară la import
0702 00 00	IL	143,2
	JO	84,0
	MA	41,7
	SN	192,7
	TN	111,3
	TR	92,2
	ZZ	110,9
0707 00 05	EG	201,7
	JO	202,1
	MA	52,1
	TR	112,7
	ZZ	142,2
0709 90 70	MA	56,6
	TR	125,0
	ZA	79,4
	ZZ	87,0
0709 90 80	EG	191,8
	ZZ	191,8
0805 10 20	EG	45,6
	IL	58,4
	MA	64,2
	TN	51,4
	TR	70,3
	ZZ	58,0
0805 20 10	IL	107,2
	MA	102,6
	TR	101,8
	ZZ	103,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,5
	EG	62,2
	IL	74,7
	JM	97,0
	MA	134,9
	PK	46,3
	TR	76,1
	US	60,6
	ZZ	79,5
0805 50 10	EG	63,7
	IL	120,5
	MA	81,7
	TR	113,4
	ZZ	94,8
0808 10 80	CA	87,1
	CN	75,1
	MK	39,9
	US	113,1
	ZZ	78,8
0808 20 50	CN	49,0
	US	111,5
	ZA	96,5
	ZZ	85,7

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 105/2008 AL COMISIEI**din 5 februarie 2008****de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului în ceea ce privește intervenția pe piața untului**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul laptelui și produselor lactate ⁽¹⁾, în special articolele 10 și 40,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 2771/1999 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului în ceea ce privește măsurile de intervenție pe piața untului și smântânii. Regulamentul (CE) nr. 1152/2007 al Consiliului din 26 septembrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1255/1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul laptelui și produselor lactate ⁽³⁾ a modificat prevederile privind intervenția și depozitarea privată pentru unt și smântână. Având în vedere aceste noi regimuri și în lumina experienței acumulate, normele de reglementare a intervenției pe piața untului și smântânii trebuie modificate. Din motive de claritate, este necesară abrogarea Regulamentului (CE) nr. 2771/1999 și înlocuirea acestuia cu un nou regulament.

(2) Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 stabilește criteriile conform cărora untul trebuie cumpărat la preț fix sau prin invitație la licitație și cazurile în care achiziționarea trebuie suspendată. Trebuie stabilite măsuri practice privind procesul de achiziționare. Pentru a asigura conformitatea cu condițiile legate de calitatea și prezentarea untului la momentul organizării licitației și după intrarea în depozit, trebuie să li se ceară vânzătorilor să depună, odată cu oferta lor, un angajament scris în acest sens. Ofertele trebuie însoțite de o garanție care să asigure menținerea lor și livrarea untului având calitatea cerută în termenele care urmează să fie stabilite.

(3) Pentru a fi eligibil pentru intervenție, untul trebuie să satisfacă cerințele stabilite la articolul 6 din Regulamentul

(CE) nr. 1255/1999, precum și condițiile de calitate și prezentare care trebuie definite. Metodele de analiză și normele de reglementare a controlului calității ar trebui, de asemenea, specificate și, după caz, ar trebui prevăzute și controale ale radioactivității untului, ale cărei niveluri maxime trebuie stabilite, după caz, de legislația comunitară. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată, în anumite condiții, să autorizeze un sistem de autoverificare.

(4) Pentru a asigura buna funcționare a regimurilor de intervenție, este necesar să se specifice condițiile de omologare a întreprinderilor de producție și verificarea conformării la acestea. Pentru a asigura eficiența regimurilor, ar trebui prevăzute acțiunile care să fie întreprinse în cazul în care condițiile în cauză nu sunt îndeplinite. Având în vedere că untul poate fi achiziționat de un organism competent aparținând unui stat membru, altul decât cel pe teritoriul căruia a fost produs, organismul competent care achiziționează trebuie, în acest caz, să poată verifica dacă sunt îndeplinite condițiile legate de calitate și prezentare.

(5) Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 stabilește că achiziționarea trebuie făcută prin intermediul unei proceduri de licitație. Comisia poate decide suspendarea achiziționării prin intervenție în momentul în care o anumită cantitate a fost oferită spre intervenție. Pentru a pune Comisia în postura de a lua o asemenea decizie, trebuie adoptate dispoziții care să determine Comisia să monitorizeze cantitatea de unt oferită pentru intervenție publică.

(6) Imediat ce respectivele cantități au fost atinse, Comisia mai poate decide să continue achiziția printr-o procedură permanentă de licitație. Trebuie stabilite norme relevante în acest sens. Pentru a garanta că toate părțile interesate din cadrul Comunității sunt tratate în mod egal, invitațiile de participare la licitație trebuie publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Trebuie definite detaliile ofertei, în special cantitatea minimă, termenele de depunere și prețul maxim de cumpărare în cadrul intervenției.

(7) Calitatea untului și termenii de achiziționare trebuie să poată fi garantate prin verificare în diferite momente ale depozitării. Neîndeplinirea acestor cerințe nu ar trebui să împovăreze suplimentar bugetul Comunității. Prin urmare, trebuie prevăzut ca untul de calitate inferioară să poată fi retras de către operator, care ar trebui obligat să suporte costurile de depozitare aferente.

⁽¹⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 48. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1152/2007 (JO L 258, 4.10.2007, p. 3).

⁽²⁾ JO L 333, 24.12.1999, p. 11. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1171/2007 (JO L 261, 6.10.2007, p. 11).

⁽³⁾ JO L 258, 4.10.2007, p. 3.

- (8) Trebuie specificate obligațiile statelor membre în ceea ce privește gestionarea corectă a stocurilor din depozite, prin stipularea unei distanțe maxime a locului de depozitare și a costurilor care urmează să fie suportate când se depășește această distanță, în special, a accesibilității stocurilor, a identificării loturilor și a asigurării untului depozitat împotriva riscurilor. Pentru a se asigura aceeași frecvență și același nivel al controalelor, trebuie specificate natura și numărul inspecțiilor locurilor de depozitare care urmează să fie efectuate de autoritățile naționale.
- (9) O gestionare adecvată a stocurilor de intervenție cere revinderea untului imediat ce devin disponibile noi piețe de desfacere. Pentru o mai bună gestionare a cantităților și pentru a evita destabilizarea pieței, prețul de vânzare trebuie să fie stabilit prin intermediul unei proceduri de licitație. Condițiile privind vânzarea condiționată de depunerea unei garanții trebuie stabilite, în special în ceea ce privește termenele de plată. Ofertanții trebuie să aibă posibilitatea de a distinge între untul din smântână dulce și untul din smântână de consum în oferta lor, iar prețul de vânzare fixat poate varia în conformitate cu locul în care se află untul oferit spre vânzare.
- (10) Articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 prevede acordarea unei subvenții pentru depozitarea privată a untului. Pentru a asigura monitorizarea corectă a acestor regimuri, ar trebui prevăzute un contract și un set de specificații privind condițiile de depozitare. Din același motiv, ar trebui de asemenea stipulate normele privind documentația, raportarea și frecvența controalelor și a procedurilor de inspecție, în special în ceea ce privește cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (3). Pentru a facilita controlul prezenței untului depozitat în cadrul contractelor de depozitare privată, ar trebui prevăzut ca acestea să fie scoase din depozit în loturi întregi, cu excepția cazurilor în care statul membru autorizează ieșirea unei cantități inferioare unui lot.
- (11) Pentru a garanta că sistemul de depozitare privată este bine gestionat, valoarea ajutorului trebuie stabilită anual. Datele de intrare în depozit și datele la care persoanele care depozitează pot scoate marfa din depozit, perioadele de depozitare și valoarea ajutoarelor pot fi modificate în funcție de situația pieței.
- (12) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a laptelui și produselor lactate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 1

- (1) Prezentul regulament stabilește normele detaliate pentru aplicarea următoarelor măsuri de intervenție pe piața laptelui și

produselor lactate prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999:

(a) depozitare publică:

(i) cumpărarea untului:

— la un preț fixat;

— prin licitație;

(ii) vânzarea untului;

(b) ajutor pentru depozitarea privată a untului.

(2) În sensul prezentului regulament, Uniunea Economică Belgo-Luxemburgheză este considerată ca un singur stat membru.

(3) În temeiul prezentului regulament „organism competent” înseamnă agenția de plăți sau, dacă este cazul, organismul desemnat de către agenția de plăți conform articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului ⁽¹⁾.

CAPITOLUL II

DEPOZITARE PUBLICĂ

SECȚIUNEA 1

Condițiile de cumpărare a untului

Articolul 2

Organismul competent cumpără numai untul degresat care satisface cerințele articolului 6 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 și ale articolului 3 din prezentul regulament și care este oferit spre intervenție în perioada 1 martie-31 august a oricărui an.

Articolul 3

(1) Organismul competent se angajează să verifice calitatea untului prin folosirea metodelor descrise în anexa I și pe baza eșantioanelor prelevate în conformitate cu normele stabilite în anexa II. Cu toate acestea, statele membre, sub rezerva acordului scris al Comisiei, stabilesc un sistem de verificare, sub controlul lor, cu privire la anumite cerințele de calitate și în cazul unor angajamente aprobate.

(2) Nivelurile de radioactivitate a untului nu trebuie să depășească nivelurile maxime permise, după caz, de legislația comunitară.

Nivelul de contaminare radioactivă a untului este monitorizat numai în cazul în care este nevoie și numai pe parcursul perioadei în care este necesar. După caz, durata și domeniul de aplicare a controalelor se determină în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999.

⁽¹⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 1.

(3) Untul trebuie să fi fost produs în intervalul de timp de 23 de zile care precedă ziua în care autoritatea competentă a primit oferta de a vinde.

(4) Cantitatea minimă de unt oferit spre vânzare este de 10 tone. Statele membre pot cere ca untul să fie oferit numai cu tona.

(5) Untul se împachetează și se livrează în blocuri de cel puțin 25 de kilograme net.

(6) Untul se împachetează în material nou, rezistent, pentru a i se asigura protecția pe parcursul transportului, depozitării și scoaterii din depozit. Pachetele trebuie să poarte cel puțin următoarele particularități, dacă este cazul, în coduri:

(a) numărul de omologare prin care se identifică fabrica și statul membru care l-a produs;

(b) data producției;

(c) data intrării în depozit;

(d) numărul lotului de producție și numărul de pachet; numărul de pachet poate fi înlocuit cu numărul de palet marcat pe palet;

(e) denumirea „smântână dulce”, dacă faza apoasă a untului are pH-ul corespunzător.

Statele membre pot renunța la obligația de a indica data de intrare în depozit a pachetelor, cu condiția ca gestionarul depozitului să se angajeze să țină un registru în care sunt înregistrate detaliile menționate în primul paragraf la data intrării în depozit.

Articolul 4

(1) Întreprinderile menționate la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 sunt desemnate numai în cazul în care:

(a) respectiva întreprindere este desemnată în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și dispune de instalațiile tehnice corespunzătoare;

(b) se angajează să țină registre permanente sub forma stabilită de fiecare organism competent din fiecare stat membru, în care să fie prezentate furnizorul și originea materiilor prime, cantitățile de unt obținute și ambalarea, identificarea și data de ieșire din fabrică a fiecărui lot de producție pentru intervenție publică;

(c) consimt să transmită producția proprie de unt pentru o inspecție oficială specifică;

(d) se angajează să informeze organismul competent, cu cel puțin două zile lucrătoare înainte, despre intenția lor de a produce unt pentru intervenție publică; cu toate acestea, statele membre pot stabili termene-limită mai scurte.

(2) Pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament, autoritățile competente efectuează inspecții neanunțate la fața locului, pe baza programului de producție a untului destinat intervenției realizat de întreprinderile în cauză.

Autoritățile competente efectuează cel puțin:

(a) o inspecție per perioadă de 28 de zile de producție pentru intervenție, cu cel puțin o inspecție anuală, pentru a examina registrele menționate la alineatul (1) litera (b);

(b) o inspecție anuală, pentru a verifica conformitatea cu celelalte cerințe de omologare enumerate la alineatul (1).

(3) Omologarea este retrasă în cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) nu mai sunt îndeplinite. Omologarea se poate reaccorda la cererea întreprinderii în cauză după o perioadă de cel puțin șase luni, în urma unei noi inspecții amânunțate.

În cazul în care se descoperă că o întreprindere nu s-a conformat unuia dintre angajamentele sale menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d), cu excepția cazurilor de forță majoră, omologarea se suspendă pentru o perioadă variind între una și 12 luni, în funcție de gravitatea neregulii.

Un stat membru poate decide să nu impună suspendarea menționată anterior în cazul în care descoperă că neregula nu a fost comisă intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave și că aceasta are o importanță foarte redusă din punctul de vedere al eficienței controalelor prevăzute la alineatul (2).

⁽¹⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

(4) Controalele efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) fac obiectul unui raport care precizează:

- (a) data controlului;
- (b) durata controlului;
- (c) operațiunile efectuate.

Raportul este semnat de către inspectorul responsabil.

Articolul 5

(1) În cazul în care untul este oferit pentru intervenție într-un stat membru, altul decât cel de producție, achiziția este condiționată de prezentarea unui certificat furnizat de organismul competent din statul membru de producție.

Certificatul trebuie prezentat organismului competent din statul membru de achiziție în termen de 45 de zile de la data la care a fost primită oferta și trebuie să cuprindă informațiile menționate la articolul 3 alineatul (6) literele (a), (b) și (d) din prezentul regulament și o confirmare a faptului că untul a fost produs direct și exclusiv din smântână pasteurizată, în sensul articolului 6 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999, într-o întreprindere aprobată din cadrul Comunității.

(2) În cazul în care statul membru de producție a efectuat controalele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament, certificatul conține, de asemenea, rezultatele acestor controale și confirmarea faptului că produsul în cauză este unt care îndeplinește cerințele articolului 6 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999. În acest caz, pachetele menționate la articolul 3 alineatul (6) din prezentul regulament trebuie sigilate cu o etichetă numerotată eliberată de organismul competent din statul membru de producție. Certificatul conține numărul etichetei.

SECȚIUNEA 2

Procedura de achiziție a untului la un preț fixat

Articolul 6

Achiziția untului la 90 % din prețul de intervenție în temeiul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 trebuie să fie în conformitate cu prevederile prezentei secțiuni.

Articolul 7

(1) Vânzătorii depun o ofertă scrisă pentru care primesc o chitanță sau prin orice alt mijloc de telecomunicații în scris cu dovadă de primire.

(2) Ofertele conțin:

- (a) numele și adresa vânzătorului;
- (b) cantitatea oferită;
- (c) denumirea și numărul de omologare al întreprinderii omologate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
- (d) datele de fabricație a untului;
- (e) locul unde se ține untul.

(3) Ofertele sunt valabile numai dacă:

- (a) se referă la cantitatea de unt care îndeplinește cerințele din articolul 3 alineatul (4);
- (b) sunt însoțite de un angajament scris al vânzătorului de a se conforma articolului 11 alineatul (2);
- (c) se furnizează de către vânzător o dovadă că a înregistrat o garanție de 5 EUR la 100 kg în statul membru în care s-a depus oferta nu mai târziu de ziua în care s-a depus oferta.
- (4) Angajamentul prevăzut la alineatul (3) litera (b), dacă se înaintează inițial către organismul competent, se consideră a fi reînnoit tacit pentru ofertele ulterioare până când sunt anulate explicit de către vânzător sau de organismul competent, cu condiția ca:

- (a) oferta originală să stipuleze că vânzătorul intenționează să se folosească de dispozițiile din prezentul alineat;
- (b) ofertele ulterioare să se refere la dispozițiile prezentului alineat și la data ofertei originale.

(5) Organismul competent înregistrează ziua în care s-a primit oferta, cantitățile implicate și datele lor de fabricație, precum și locul unde este depozitat untul oferit.

(6) Ofertele nu pot fi retrase după ce au fost primite de către organismul competent.

Articolul 8

Menținerea ofertei, livrarea untului către locul de depozitare frigorifică desemnat de organismul competent în termenul stabilit la articolul 9 alineatul (2) din prezentul regulament și respectarea cerințelor articolului 2 din prezentul regulament constituie cerințe primare în sensul articolului 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 9

(1) După verificarea ofertei și în termen de cinci zile lucrătoare de la ziua primirii acesteia, organismul competent eliberează un ordin de livrare datat și numerotat care indică:

- (a) cantitatea care urmează să fie livrată;
- (b) data finală de livrare a untului;
- (c) locul de depozitare frigorifică la care trebuie livrat untul.

(2) În termen de 21 de zile de la data primirii ofertei de vânzare, vânzătorul livrează untul la hală de încărcare a locului de depozitare frigorifică. Livrarea se poate face în mai multe loturi.

Orice costuri cuprinse în descărcarea untului la hala de încărcare a depozitului rece sunt suportate de către vânzător.

(3) Garanția prevăzută la articolul 7 alineatul (3) litera (c) se eliberează imediat ce vânzătorul a livrat toată cantitatea indicată în comanda de livrare în termenul stabilit și s-a stabilit conformitatea cu cerințele articolului 2.

Dacă nu este în conformitate cu cerințele articolului 2, untul este respins și se încasează garanția pentru cantitatea respinsă.

(4) Cu excepția cazurilor de forță majoră, în care vânzătorul nu reușește să livreze untul în termenul fixat în comanda de livrare, garanția prevăzută la articolul 7 alineatul (3) litera (c) se încasează proporțional cu cantitățile nelivrate, iar achiziția se anulează cu privire la cantitățile nelivrate încă.

(5) În sensul prezentului articol, untul se consideră livrat către organismul competent în ziua când toată cantitatea de unt cuprinsă în ofertă intră în locul de depozitare frigorifică desemnat de organismul competent, dar nu mai devreme de ziua următoare celei în care s-a emis comanda de livrare.

(6) Drepturile și obligațiile care rezultă din vânzare nu sunt transferabile.

Articolul 10

(1) Agenția de plăți plătește vânzătorului pentru fiecare cantitate de unt preluat, între ziua a 45-a și a 65-a după ziua preluării, cu condiția stabilirii conformității cu cerințele articolelor 2 și 3.

(2) În sensul prezentului articol, ziua de preluare înseamnă ziua în care untul intră în depozitul rece desemnat de organismul competent, dar nu mai curând de ziua următoare celei în care s-a emis comanda de livrare menționată la articolul 9 alineatul (1).

Articolul 11

(1) Untul trece printr-o perioadă de depozitare de încercare. Această perioadă se fixează la 30 de zile, cu începere din ziua preluării.

(2) Prin ofertele lor, vânzătorii se angajează că, în cazul în care inspecția la intrarea în depozitul desemnat de organismul competent arată că untul nu îndeplinește cerințele de la articolele 2 și 3 sau, în cazul în care la sfârșitul perioadei de încercare, calitatea organoleptică minimă a untului se dovedește a fi sub cea prevăzută în anexa I:

- (a) vor lua înapoi untul în cauză; și
- (b) vor plăti costurile de depozitare pentru untul în cauză din ziua în care a fost preluat până la data scoaterii sale din depozit.

Costurile de depozitare care urmează a fi plătite se determină pe baza sumelor standard ale costurilor de intrare, ieșire și depozitare stabilite în temeiul articolului 6 din Regulamentul (CEE) nr. 1883/78 al Consiliului ⁽²⁾.

Articolul 12

(1) Cel târziu la ora 12.00 a.m. (ora Bruxelles-ului) din fiecare marți, Comisiei îi sunt comunicate de către organismul competent cantitățile de unt care, în timpul săptămânii anterioare, au făcut obiectul unei oferte de vânzare în conformitate cu articolul 7.

(2) Dacă se observă că într-un anumit an ofertele ajung la 18 000 de tone, Comisia informează statele membre cu privire la data la care acestea trebuie să comunice informațiile menționate la alineatul (1) în fiecare zi, înainte de ora 12.00 a.m. (ora Bruxelles-ului), pentru cantitățile de unt oferite în ziua precedentă.

⁽¹⁾ JO L 205, 3.8.1985, p. 5.

⁽²⁾ JO L 216, 5.8.1978, p. 1.

Imediat ce se observă că într-un anumit an ofertele depășesc cantitatea de 30 000 de tone menționată la articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999, achiziția se poate suspenda în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) din respectivul regulament.

În cazul suspendării achiziției în conformitate cu al doilea paragraf din acest alineat, nu se acceptă noi oferte cu începere din ziua următoare zilei de intrare în vigoare a deciziei de suspendare a achiziției.

SECȚIUNEA 3

Procedura de achiziție a untului prin licitație

Articolul 13

(1) În cazul în care Comisia decide să înceapă achiziția untului printr-o invitație permanentă de participare la licitație și deschisă în temeiul articolului 6 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 și în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (2), se aplică articolul 2, articolul 3 alineatele (1), (2), (4)-(6) și articolele 4, 5, 9, 10 și 11 din prezentul regulament, dacă nu se prevede altfel în prezenta secțiune.

(2) Un anunț de invitație de participare la licitație se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Termenul de depunere a ofertelor pentru participarea la licitație va fi la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului) în a treia zi de marți a lunii. Totuși, în luna august termenul va fi la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului) în a patra zi de marți. În cazul în care respectiva zi de marți coincide cu o zi nelucrătoare, termenul expiră în ziua lucrătoare precedentă la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului).

Articolul 14

(1) Părțile interesate participă la procedura de licitație anunțată de organismul competent al unui stat membru fie depunând o ofertă scrisă pentru care primesc o chitanță, fie prin orice alt mijloc de telecomunicații în scris cu confirmare de primire.

(2) Ofertele trebuie să cuprindă:

(a) numele și adresa ofertantului;

(b) cantitatea oferită;

(c) prețul propus la 100 de kilograme de unt, fără impozite și taxe naționale, livrat la hala de încărcare a depozitului rece, exprimat în EUR cu maximum două zecimale;

(d) numele și numărul de omologare al întreprinderii omologate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);

(e) datele de fabricație a untului;

(f) locul unde se ține untul.

(3) Ofertele sunt valabile numai în cazul în care:

(a) se referă la cantitatea de unt care îndeplinește cerințele de la articolul 3 alineatul (4);

(b) untul a fost produs în intervalul de timp de 31 de zile înainte de termenul-limită de depunere a ofertelor;

(c) sunt însoțite de angajamentul scris al vânzătorului de a se conforma articolului 11 alineatul (2);

(d) se furnizează de către ofertant o dovadă că a înregistrat o garanție de 5 EUR la 100 kg pentru invitația de participare la licitația în cauză, în statul membru în care s-a depus oferta, înaintea termenului-limită de depunere a ofertelor prevăzut la articolul 13 alineatul (3).

(4) Angajamentul prevăzut la alineatul (3) litera (c), dacă se înaintează inițial către organismul competent, se consideră a fi reînnoit tacit pentru ofertele ulterioare până când sunt anulate explicit de către ofertant sau de organismul competent, cu condiția ca:

(a) oferta originală să stipuleze că ofertantul intenționează să se folosească el însuși de dispozițiile din prezentul alineat;

(b) ofertele ulterioare să se refere la dispozițiile prezentului alineat și la data ofertei originale.

(5) Organismul competent înregistrează ziua în care s-a primit oferta, cantitățile implicate și datele lor de fabricație, precum și locul unde este depozitat untul oferit.

(6) Ofertele nu se pot retrage după termenul-limită menționat la articolul 13 alineatul (3) pentru depunerea de oferte referitoare la invitația de participare la licitația în cauză.

Articolul 15

Menținerea ofertei, termenul de depunere a ofertelor, livrarea untului către locul de depozitare frigorifică desemnat de organismul competent în termenul stabilit la articolul 18 alineatul (3) din prezentul regulament și respectarea cerințelor articolului 2 din prezentul regulament constituie cerințe primare în sensul articolului 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85.

Articolul 16

(1) Organismul competent informează Comisia, la data expirării termenului-limită prevăzut la articolul 13 alineatul (3), cu privire la cantitățile și prețurile oferite de ofertanți.

În cazul în care nu a fost prezentată nicio ofertă, organismul competent informează Comisia cu privire la aceasta, în același termen-limită.

(2) În lumina ofertelor primite pentru fiecare invitație de participare la licitație, Comisia fixează un preț maxim de achiziție, cu referire la prețurile de intervenție aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999.

Se poate lua o decizie de a nu continua invitația de participare la licitație.

Articolul 17

Ofertanții sunt respinși în cazul în care prețul propus este mai mare decât prețul maxim menționat la articolul 16 alineatul (2), care se aplică la licitația în cauză.

Articolul 18

(1) Ofertanții sunt informați imediat de către organismul competent cu privire la rezultatul participării lor la procedura de licitație.

În cazul ofertelor necâștigătoare, garanțiile prevăzute la articolul 14 alineatul (3) litera (d) se eliberează imediat.

Drepturile și obligațiile care rezultă din procedura de licitație nu sunt transferabile.

(2) Organismul competent eliberează imediat adjudecatorului o comandă de livrare datată și cu număr de înregistrare care să arate:

(a) cantitatea care urmează să fie livrată;

(b) data finală de livrare a untului;

(c) locul de depozitare frigorifică la care trebuie livrat untul.

(3) În termen de 21 de zile de la data încheierii depunerii ofertelor, adjudecatorul livrează untul la hala de încărcare a locului de depozitare frigorifică. Livrarea se poate face în mai multe loturi.

Orice costuri generate în timpul descărcării untului la hala de încărcare a locului de depozitare frigorifică sunt suportate de către adjudecator.

(4) Garanția prevăzută la articolul 14 alineatul (3) litera (d) se eliberează imediat ce adjudecatorul a livrat toată cantitatea indicată în comanda de livrare în termenul stabilit și s-a stabilit conformitatea cu cerințele articolului 2.

Dacă nu este în conformitate cu cerințele articolului 2, untul este respins și se încasează garanția pentru cantitatea respinsă.

(5) Cu excepția cazurilor de forță majoră, în cazul în care adjudecatorul nu reușește să livreze untul în termenul fixat în comanda de livrare, garanția prevăzută la articolul 14 alineatul (3) litera (d) se încasează proporțional cu cantitățile nelivrate, iar achiziția pentru cantitățile nelivrate încă se anulează.

(6) În sensul prezentului articol, untul se consideră livrat către organismul competent în ziua când toată cantitatea de unt cuprinsă în comanda de livrare intră în locul de depozitare frigorifică desemnat de agenția de intervenție, dar nu mai devreme de ziua următoare celei în care s-a emis comanda de livrare.

SECȚIUNEA 4

Intrarea și scoaterea din depozit

Articolul 19

(1) Statele membre stabilesc normele tehnice pentru locurile de depozitare frigorifică, prevăzând în special o temperatură de depozitare mai mică sau egală cu -15°C , și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că untul este conservat în mod corespunzător. Riscurile corespunzătoare se acoperă printr-o asigurare care poate lua forma unei obligații contractuale a persoanelor care depozitează sau a unei acoperiri cuprinzătoare a răspunderii suportate de organismul competent; statele membre mai pot acționa și în calitate de asiguratori proprii.

(2) Organismul competent trebuie să ceară ca untul să fie livrat la hala de încărcare a locului de depozitare frigorifică și ținut acolo, în paleți, astfel încât să formeze loturi ușor identificabile și accesibile.

(3) Organismul competent însărcinat cu controlul efectuează un control inopinat al locurilor de depozitare, în conformitate cu anexa I la Regulamentul (CE) nr. 884/2006 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 20

(1) Organismul competent alege depozitul disponibil cel mai apropiat de locul unde este depozitat untul.

Distanța maximă menționată la articolul 6 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 este de 350 de kilometri.

⁽¹⁾ JO L 171, 23.6.2006, p. 35.

Totuși, organismul competent poate alege alt depozit situat la distanța menționată în cel de-al doilea paragraf, cu condiția ca alegerea aceluși loc de depozitare frigorifică să nu determine costuri suplimentare.

Organismul competent poate alege un loc de depozitare frigorifică situat la mai mult decât distanța menționată, în cazul în care costurile rezultate, inclusiv costurile de depozitare și de transport sunt mai scăzute. În acest caz, organismul competent notifică Comisia cu privire la alegerea sa.

(2) În cazul în care organismul competent care achiziționează untul este într-un stat membru altul decât cel pe teritoriul căruia este depozitat untul oferit, nu se ține seama de distanța dintre depozitul vânzătorului și frontiera statului membru al organismului care achiziționează la calcularea distanței maxime menționate în primul paragraf.

(3) Dincolo de distanța maximă menționată la alineatul (1), costurile suplimentare de transport suportate de organismul competent sunt de 0,065 EUR per tonă și per kilometru. Costurile suplimentare sunt suportate de către agenția de plăți numai dacă temperatura untului nu depășește 6 °C la intrarea în locul de depozitare frigorifică.

Articolul 21

La scoaterea din depozit, în cazul livrării în afara locului de depozitare frigorifică, organismul competent pregătește untul pe paleți la cheiul de încărcare al depozitului, încărcat, dacă este cazul, în mijlocul de transport, dacă acesta este un camion sau un vagon de cale ferată. Costurile aferente sunt suportate de agenția de plăți, iar costurile de arimare și de descărcare de pe paleți sunt suportate de cumpărătorul untului.

SECȚIUNEA 5

Procedura de vânzare a untului prin licitație

Articolul 22

(1) Untul se vinde prin intermediul unei invitații permanente de participare la licitație.

(2) Vânzările privesc untul preluat spre depozitare înainte de 1 iunie 2007.

(3) O invitație permanentă de participare la licitație se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu cel puțin opt zile înainte de primul termen-limită stabilit pentru depunerea ofertelor.

(4) Organismul competent elaborează un anunț pentru invitația permanentă de participare la licitație indicând, în special, termenul-limită și adresa la care se depun ofertele.

Se indică, de asemenea, pentru untul pe care îl dețin:

(a) locurile de depozitare frigorifică unde este depozitat untul care urmează a fi vândut;

(b) cantitatea care urmează a fi vândută din fiecare loc de depozitare frigorifică și, dacă este cazul, cantitatea de unt menționată la articolul 3 alineatul (6) litera (e).

(5) Organismul competent păstrează o listă actualizată a informațiilor menționate în alineatul (4), pe care o pun la dispoziția părților interesate, la cerere. Acesta publică, la intervale regulate de timp, liste actualizate în forma specificată în anunțul pentru invitația permanentă de participare la licitație.

(6) Organismul competent face aranjamentele necesare pentru a permite părților interesate:

(a) să examineze eșantioane din untul pus în vânzare pe propria lor cheltuială înainte de a depune o ofertă;

(b) să verifice rezultatele analizei menționate în anexa I privind grăsimile, apa și substanțele uscate fără grăsimi.

Articolul 23

(1) Organismul competent organizează runde separate de ofertare în timpul termenului de valabilitate a invitației permanente de participare la licitație.

(2) Termenul de depunere a ofertelor pentru participarea la licitație va fi la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului) în a treia zi de marți a lunii. Totuși, în luna august termenul va fi la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului) în a patra zi de marți, iar în luna decembrie va fi la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului) în a doua zi de marți. În cazul în care respectiva zi de marți coincide cu o zi nelucrătoare, termenul expiră în ziua lucrătoare precedentă la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului).

Articolul 24

(1) Ofertele din fiecare rundă separată se depun în scris în schimbul unei chitanțe sau prin orice alt mijloc de telecomunicații în scris cu dovadă de primire.

Ofertele se depun la organismul competent care deține untul pentru care se face oferta.

(2) Ofertele conțin:

(a) numele și adresa ofertantului;

(b) cantitatea dorită;

(c) prețul în EUR licitat pe 100 de kilograme, fără impozitele și taxele naționale, livrate la hala de încărcare a locului de depozitare frigorifică;

(d) după caz, locul de depozitare frigorifică unde se ține untul și, la cerere, un loc de depozitare frigorifică alternativ;

(e) după caz, o indicație a tipului de unt menționat la articolul 3 alineatul (6) litera (e) pentru care se depune oferta.

(3) Ofertele sunt valabile numai dacă:

(a) se referă la minimum cinci tone sau, în cazul în care cantitatea disponibilă în locul de depozitare frigorifică este mai mică de cinci tone, la cantitatea disponibilă în mod real;

(b) se face dovada că ofertantul a constituit, în statul membru în care se depune oferta și înainte de expirarea termenului de depunere a ofertelor prevăzut la articolul 23 alineatul (2), o garanție de licitație în valoare de 70 de EUR per tonă pentru licitația individuală în cauză.

(4) Ofertele nu se pot retrage după termenul-limită prevăzut la articolul 23 alineatul (2).

Articolul 25

În sensul garanției de licitație prevăzute la articolul 24 alineatul (3) litera (b) din prezentul regulament, menținerea ofertelor după termenul prevăzut la articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament și plata prețului în termenul stabilit la articolul 31 alineatul (2) din prezentul regulament constituie cerințe primare în sensul articolului 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85.

Articolul 26

(1) Organismul competent informează Comisia, la data expirării termenului-limită prevăzut la articolul 23 alineatul (2), cu privire la cantitățile și prețurile oferite de ofertanți, precum și la cantitatea de unt oferit spre vânzare.

În cazul în care nu s-a depus nicio ofertă, organismul competent informează Comisia cu privire la aceasta, în același termen, în cazul în care untul este disponibil pentru vânzare în statul membru respectiv.

(2) Se fixează un preț de vânzare minim pe baza ofertelor primite în fiecare rundă în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999. Acest preț poate varia în funcție de localizarea cantităților de unt oferite spre vânzare.

Se poate decide să nu se declare niciun câștigător într-o rundă.

Articolul 27

Ofertele se resping dacă prețul oferit este mai mic decât prețul minim stabilit.

Articolul 28

(1) Organismul competent alocă untul pe baza datei sale de intrare în depozit, începând cu cel mai vechi produs din cantitatea totală sau, după caz, cu cel mai vechi din cantitatea de unt din smântână dulce sau de consum disponibil în locul de depozitare frigorifică desemnat de ofertant.

(2) Fără a aduce atingere articolului 27, adjudecatarul este ofertantul care oferă cel mai mare preț. Dacă nu se alocă toată cantitatea disponibilă, restul se acordă altor ofertanți pe baza prețurilor oferite, începând cu cel mai mare preț.

(3) În cazul în care acceptarea unei oferte ar duce la contracte acordate în exces față de cantitatea de unt disponibilă într-un anumit depozit la rece, se acordă ofertantului în cauză numai cantitatea disponibilă.

Cu toate acestea, organismul competent poate desemna alte locuri de depozitare frigorifică pentru a completa cantitatea fixată în ofertă, dacă ofertantul este de acord.

(4) În cazul în care acceptarea a două sau mai multe oferte care oferă același preț la un anumit loc de depozitare frigorifică ar duce la acordarea mai multor contracte decât cantitatea disponibilă, acordarea se face prin alocarea cantității disponibile proporțional cu cantitățile pentru care s-a făcut oferta de licitație.

Cu toate acestea, în cazul în care alocarea ar duce la acordarea de cantități sub cinci tone, acordarea se face prin tragere la sorți.

(5) Dacă, după acceptarea tuturor ofertelor câștigătoare, cantitatea rămasă în depozit este de sub 5 000 de kg, această cantitate rămasă va fi oferită de către organismul competent ofertelor câștigătoare începând cu cea care a oferit prețul cel mai mare. Ofertantului câștigător i se va oferi opțiunea de a cumpăra cantitatea rămasă la același preț ca aceea care i-a fost acordată.

Articolul 29

Drepturile și obligațiile care rezultă din procedura de licitație nu sunt transferabile.

Articolul 30

(1) Ofertanții sunt informați imediat de către organismul competent cu privire la rezultatul participării lor la invitația de participare la licitație.

Garanțiile prevăzute la articolul 24 alineatul (3) litera (b) înregistrate pentru ofertanții necăstigători se eliberează imediat.

(2) Înainte de retragerea untului și în termenul prevăzut la articolul 31 alineatul (2), adjudecarii plătesc agenției de plăți suma corespunzătoare ofertei lor pentru fiecare cantitate pe care doresc să o retragă.

(3) Cu excepția cazurilor de forță majoră, în cazul în care ofertantul nu respectă cerințele menționate la alineatul (2), garanția prevăzută la articolul 24 alineatul (3) litera (b) se încasează și vânzarea cantității rămase se anulează.

Articolul 31

(1) Imediat ce suma menționată la articolul 30 alineatul (2) a fost plătită, organismul competent emite un ordin de retragere care să indice:

- (a) cantitatea pentru care s-a plătit suma corespunzătoare;
- (b) locul de depozitare frigorifică în care este depozitat untul;
- (c) data finală de retragere a untului.

(2) Adjudecarii scot untul care le-a fost acordat în termen de 30 de zile de la termenul-limită de depunere a ofertelor. Scoaterea se poate face în tranșe de cel puțin cinci tone fiecare. Cu toate acestea, în cazul în care cantitatea care rămâne în depozitul la rece este mai mică de cinci tone, acea cantitate mai mică poate fi livrată.

Cu excepția cazurilor de forță majoră, dacă untul nu a fost scos în termenul prevăzut în primul paragraf, costul depozitării este suportat de către adjudecatar din ziua următoare celei în care a expirat termenul. De asemenea, depozitarea se realizează pe riscul ofertantului.

(3) Garanția înregistrată în conformitate cu articolul 24 alineatul (3) litera (b) se eliberează imediat pentru cantitățile scoase în termenul prevăzut la alineatul (2) primul paragraf.

În cazul de forță majoră menționat în alineatul (2) al doilea paragraf, organismul competent ia decizia considerată necesară în funcție de circumstanțele invocate.

CAPITOLUL III

DEPOZITAREA PRIVATĂ A UNTULUI

SECȚIUNEA 1

Contractul și condițiile de depozitare

Articolul 32

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- „lot de depozitare” înseamnă o cantitate care cântărește cel puțin o tonă, cu compoziție și calitate omogenă, provenită dintr-o singură fabrică, depozitată într-un singur depozit în aceeași zi;
- „ziua începerii depozitării în cadrul contractului” înseamnă ziua următoare celei de intrare în depozit.

Articolul 33

Un contract de depozitare privată se încheie numai pentru untul menționat la articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999.

Untul trebuie să fi fost produs într-o întreprindere omologată în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din prezentul regulament în timpul celor 28 de zile dinaintea zilei de începere a depozitării în cadrul contractului. Nivelul său de radioactivitate nu trebuie să depășească nivelurile maxime permise prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 34

Contractele referitoare la depozitarea privată a untului menționat la articolul 6 alineatul (3) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 trebuie încheiate între organismul competent pe teritoriul căruia este depozitat untul și persoane fizice sau juridice, denumite în continuare „contractanți”.

Articolul 35

(1) Contractele de depozitare se încheie în scris pentru unul sau mai multe loturi de depozitare și includ, în special, dispoziții privind:

- (a) cantitatea de unt pentru care se aplică contractul;
- (b) valoarea ajutorului;
- (c) datele legate de executarea contractului, fără să aducă atingere articolului 6 alineatul (3) al patrulea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999;
- (d) identitatea locurilor de depozitare frigorifică.

(2) Măsurile de control, în special cele menționate la articolul 40 din prezentul regulament, și informațiile menționate la alineatul (3) din acest articol sunt incluse în caietul de sarcini întocmit de organismul competent din statul membru de depozitare. Contractul de depozit face referire la aceste specificații.

(3) Specificațiile trebuie să prevadă că pachetele trebuie să poarte cel puțin următoarele particularități, care pot fi codificate, dacă este cazul:

(a) numărul de omologare prin care se identifică fabrica și statul membru de producție;

(b) data producției;

(c) data intrării în depozit;

(d) numărul lotului de fabricație;

(e) cuvântul „sărat” în cazul untului menționat la articolul 6 alineatul (3) primul paragraf prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999;

(f) greutatea netă.

Statele membre pot renunța la obligația de a indica data de intrare în depozit a pachetelor, cu condiția ca gestionarul depozitului să se angajeze să țină un registru în care sunt înregistrate detaliile menționate în primul paragraf la data intrării în depozit.

Articolul 36

(1) Intrarea în depozit poate avea loc numai în perioada 1 martie-15 august a fiecărui an. Scoaterea din depozit poate avea loc numai începând cu data de 16 august a fiecărui an. Perioada de depozitare contractată se încheie în ziua precedentă scoaterii din depozit sau cel târziu în ultima zi din februarie de după intrarea în depozit.

(2) Scoaterea din depozit se face în loturi de depozitare întregi sau în cantități mai mici, cu autorizarea organismului competent. Cu toate acestea, în circumstanțele menționate la articolul 40 alineatul (2) litera (a), numai o cantitate sigilată poate fi scoasă din depozit.

Articolul 37

(1) Cererile de încheiere a unui contract cu organismul competent se pot referi numai la loturile de unt care au fost depozitate în întregime.

Cererile trebuie să ajungă la organismul competent în 30 de zile de la data intrării în locul de depozitare frigorifică. Organismul competent înregistrează data primirii acestora.

În cazul în care cererea ajunge la organismul competent în termen de 10 zile lucrătoare după termenul-limită, contractul de depozit poate fi încă încheiat, dar cuantumul ajutorului este redus cu 30 %.

(2) Contractele de depozitare se încheie în termen de 30 de zile de la data la care a fost înregistrată cererea, cu condiția confirmării ulterioare a eligibilității untului conform articolului 40 alineatul (1) al doilea paragraf. În cazul în care eligibilitatea nu este confirmată, contractul în cauză este considerat nul și neavenit.

Articolul 38

(1) Dacă untul este depozitat într-un stat membru altul decât statul membru de producție, încheierea contractului de depozitare menționat la articolul 34 este condiționată de prezentarea unui certificat.

Certificatul conține informațiile menționate la articolul 35 alineatul (3) literele (a), (b) și (d) și o confirmare a faptului că untul a fost produs într-o întreprindere omologată, cu condiția efectuării unor controale prin care se verifică dacă untul este produs din smântână sau din lapte în sensul articolului 6 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999.

Certificatul trebuie furnizat de organismul competent din statul membru de producție în 50 de zile de la data intrării în depozit a untului.

În cazul menționat la primul paragraf din prezentul articol, contractele de depozitare se încheie în termen de 60 de zile de la data la care a fost înregistrată cererea, cu condiția, dacă este cazul, a confirmării ulterioare a eligibilității untului conform articolului 40 alineatul (1) al doilea paragraf. În cazul în care eligibilitatea nu este confirmată, contractul în cauză este considerat nul și neavenit.

(2) În cazul în care statul membru de producție a efectuat controalele privind natura și compoziția untului prevăzute la articolul 40 alineatul (1) din prezentul regulament, certificatul conține rezultatele acestor controale și confirmarea faptului că produsul în cauză este unt care respectă cerințele articolului 6 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999. În acest caz, pachetele trebuie sigilate cu o etichetă numerotată eliberată de organismul competent din statul membru de producție. Certificatul conține numărul etichetei.

SECȚIUNEA 2

Controale

Articolul 39

(1) Statul membru se asigură de respectarea tuturor condițiilor de acordare a ajutorului.

(2) Partea contractantă sau, la cererea sau cu autorizația statului membru, persoana responsabilă de gestionarea locului respectiv de depozitare frigorifică pune la dispoziția organismului competent toate documentele care permit verificarea următoarelor detalii ale produselor plasate în depozitare privată:

(a) numărul de omologare prin care se identifică fabrica și statul membru care l-a produs;

(b) data producției;

(c) data intrării în depozit;

(d) numărul lotului de depozitare;

(e) prezența în depozit și adresa locului de depozitare frigorifică;

(f) data scoaterii din depozit.

(3) Partea contractantă sau, după caz, persoana responsabilă de gestionarea locului de depozitare frigorifică păstrează pentru fiecare contract o evidență operativă, disponibilă la depozit, care cuprinde:

(a) numărul lotului de depozitare al produselor plasate în depozitare privată;

(b) datele de intrare și scoatere din depozit;

(c) cantitatea de unt, indicată pentru fiecare lot de depozitare;

(d) locul de depozitare frigorifică a untului.

(4) Untul depozitat trebuie să fie ușor accesibil și ușor de identificat pe lot și în funcție de contract.

Articolul 40

(1) Organismul competent efectuează controale la data sau după data intrării untului în locul de depozitare frigorifică și în 28 de zile de la data înregistrării cererii de încheiere a contractului menționat la articolul 37 alineatul (1).

Pentru a se asigura că produsele depozitate pot beneficia de ajutor, verificările se fac pe un eșantion reprezentativ de cel

puțin 5 % din cantitățile depozitate, pentru a se asigura că toate loturile de depozitare sunt conforme din punct de vedere fizic cererii de încheiere a unui contract în ceea ce privește, *inter alia*, greutatea, identificarea și compoziția untului.

(2) Organismul competent:

(a) fie sigilează produsele în funcție de contract, lot de depozitare sau o cantitate mai mică la momentul controlului prevăzut la alineatul (1); fie

(b) face un control inopinat, prin eșantionare, pentru a se asigura că untul se află în depozit. Eșantionul în cauză este reprezentativ și corespunde la cel puțin 10 % din cantitatea totală contractată pentru o măsură de ajutor de depozitare privată.

(3) La sfârșitul perioadei de depozitare contractate, organismul competent verifică, prin eșantionare, greutatea și identificarea untului. Cu toate acestea, în cazul în care untul este încă depozitat după expirarea perioadei maxime de depozitare contractate, această verificare poate fi efectuată când untul este scos din depozit.

În scopul efectuării verificării prevăzute la primul paragraf, contractantul informează organismul competent, indicând loturile de depozitare în cauză, cu cel puțin cinci zile lucrătoare înainte:

(a) de sfârșitul perioadei maxime de depozitare contractată; sau

(b) de începerea operațiunilor de scoatere din depozit, în cazul în care acestea au loc după expirarea perioadei maxime de depozitare contractată.

Statul membru poate accepta un termen mai scurt de cinci zile lucrătoare.

(4) Controalele efectuate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) fac obiectul unui raport care precizează:

(a) data verificărilor;

(b) durata verificărilor;

(c) operațiunile efectuate.

Raportul trebuie să fie semnat de inspectorul responsabil și contrasemnat de contractant sau, după caz, de responsabilul locului de depozitare frigorifică și trebuie să figureze în dosarul de plată.

(5) În cazul în care apar nereguli care afectează cel puțin 5 % din cantitățile de unt verificate, verificarea se extinde la un eșantion mai mare care urmează să fie stabilit de organismul competent.

Statele membre notifică aceste cazuri Comisiei în termen de patru săptămâni.

SECȚIUNEA 3

Ajutor de depozitare

Articolul 41

(1) Ajutorul pentru depozitarea privată menționat la articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 poate fi acordat numai dacă perioada de depozitare contractuală este de 90-210 zile.

În cazul în care contractantul nu respectă limita de timp menționată la articolul 40 alineatul (3), ajutorul se reduce cu 15 % și se plătește numai pentru perioada pentru care contractantul furnizează organismului competent dovezi satisfăcătoare că untul a rămas în depozitare contractuală.

(2) Fără a aduce atingere articolului 43 din prezentul regulament, Comisia determină anual, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999, valoarea ajutorului menționat la articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din prezentul regulament pentru contractele de depozitare privată care încep în anul respectiv.

(3) Ajutorul este plătit la cererea părții contractante, la sfârșitul perioadei contractuale de depozitare, în termen de 120 de zile de la primirea cererii, cu condiția ca verificările prevăzute la articolul 40 alineatul (3) să fi fost efectuate și condițiile care garantează eligibilitatea pentru ajutor să fie întrunite.

Cu toate acestea, în cazul în care o anchetă administrativă privind dreptul de a beneficia de ajutor este în desfășurare, plata nu se face până la recunoașterea acestui drept.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 februarie 2008.

(4) După 60 de zile de depozitare contractuală se poate efectua o singură plată în avans, la cererea părții contractante, cu condiția ca aceasta să depună o garanție egală cu suma avansului plus 10 %. Plata în avans se calculează pe baza unei perioade de depozitare de 90 de zile. Garanția se restituie de îndată ce valoarea ajutorului stabilită la alineatul (3) a fost plătită.

Articolul 42

Atunci când, cu ocazia controalelor în cursul depozitării sau scoaterii din depozit, sunt constatate cantități defectuoase, aceste cantități nu pot primi ajutor. De asemenea, cantitatea rămasă din lotul de depozitare care este încă eligibilă pentru ajutor nu poate fi mai mică de două tone. Aceeași regulă se aplică și dacă o parte a lotului este scoasă din acest motiv înainte de data de 16 august a anului de depozitare sau înainte de expirarea perioadei minime de depozitare.

Articolul 43

Dacă situația pieței o impune, Comisia poate modifica pe parcursul anului valoarea ajutorului, perioadele de intrare în depozit și de scoatere din depozit și durata maximă de depozitare pentru orice contract încă neîncheiat.

CAPITOLUL IV

ABROGARE, DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 44

Regulamentul (CE) nr. 2771/1999 se abrogă. Cu toate acestea, continuă să se aplice contractelor de depozitare privată încheiate înainte de 1 ianuarie 2008.

Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 2771/1999 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 45

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

ANEXA I

Cerințe privind compoziția, caracteristici privind calitatea și metode analitice

Untul este o emulsie solidă, în principal de tip apă în ulei, care prezintă următoarele caracteristici de compoziție și calitate:

Parametri	Caracteristici de conținut și calitate
Grăsime	Minimum 82 %
Apă	Maximum 16 %
Substanțe uscate fără grăsimi	Maximum 2 %
Acizi grași liberi	Maximum 1,2 mmole/100 g grăsimi
Indice de peroxid	Maximum 0,3 meq oxigen/1 000 g grăsimi
Coliforme	Nedetectabile în 1 g
Grăsimi care nu provin din lapte	Nedetectabile prin analiza trigliceridică
Marcatori ⁽¹⁾	
— steroli	Nedetectabil, β -sitosterol $\leq$ 40 mg/kg
— vanilină	Nedetectabil
— esterul etilic al acidului carotenic	$\leq$ 6 mg/kg
— trigliceride de acid enantic	Nedetectabil
Alți marcatori ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Nedetectabil
Caracteristici senzoriale	Cel puțin patru din cinci puncte pentru aspect, gust și consistență
Dispersia apei	Cel puțin patru puncte

Metodele de referință aplicabile sunt cele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 213/2001 (JO L 37, 7.2.2001, p. 1).

⁽¹⁾ Marcatori aprobați prin Regulamentul (CE) nr. 1898/2005 (JO L 308, 25.11.2005, p. 1). Controlul marcatorelor nu se aplică pe perioada suspendării invitațiilor la licitație prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1039/2007 (JO L 238, 11.9.2007, p. 28).

⁽²⁾ Metode aprobate de organismul competent.

ANEXA II

Eșantionarea pentru analiza chimică și microbiologică și evaluarea senzorială

1. Analize chimice și microbiologice

Cantitatea de unt (kg)	Numărul minim de eșantioane (> 100 g)
≤ 1 000	2
> 1 000 ≤ 5 000	3
> 5 000 ≤ 10 000	4
> 10 000 ≤ 15 000	5
> 15 000 ≤ 20 000	6
> 20 000 ≤ 25 000	7
> 25 000	7 + 1 per 25 000 kg sau o parte din această cantitate

Eșantionarea pentru analiza microbiologică trebuie efectuată aseptice.

Până la cinci eșantioane de 100 g pot fi combinate într-un eșantion, care este analizat după ce se amestecă.

Eșantioanele trebuie prelevate aleatoriu din diferite părți ale cantității oferite înainte sau în timpul intrării în locul de depozitare frigorifică desemnat de organismul competent.

Prepararea eșantionului de unt compozit (analiza chimică):

- (a) cu ajutorul unui prelevator de unt curat și uscat, se extrage un eșantion de unt de cel puțin 30 de grame și se așază într-un recipient. Eșantionul compozit trebuie apoi sigilat și trimis la laborator pentru analiză;
- (b) la laborator, eșantionul compozit este încălzit la 30 °C în recipientul original nedesfăcut și agitat frecvent până se obține o emulsie fluidă omogenă fără bucăți netopite. Recipientul trebuie să fie pe jumătate plin până la trei sferturi plin.

Pentru fiecare producător care oferă unt spre intervenție trebuie analizate anual două eșantioane din punct de vedere al grăsimilor care nu provin din lapte și un eșantion din punct de vedere al marcătorilor.

2. Evaluarea senzorială

Cantitatea de unt (kg)	Numărul minim de eșantioane
1 000 ≤ 5 000	2
> 5 000 ≤ 25 000	3
> 25 000	3 + 1 per 25 000 kg sau o parte din această cantitate

Eșantioanele trebuie prelevate aleatoriu din diferite părți ale cantității oferite între a 30-a și a 45-a zi de la preluarea untului și gradate.

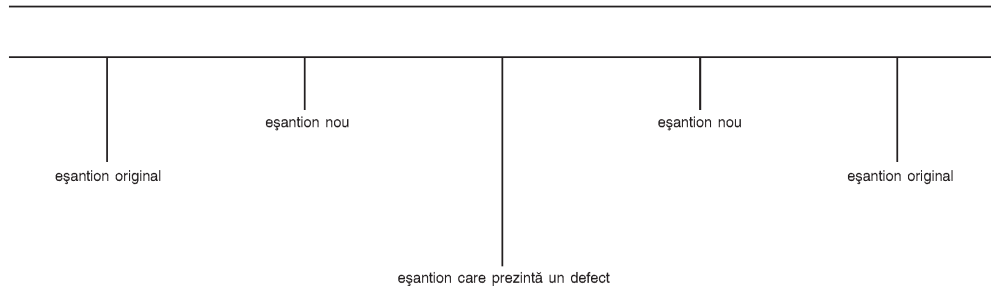
Fiecare eșantion trebuie evaluat individual în conformitate cu anexa VII din Regulamentul (CE) nr. 213/2001. Nu este permisă reeșantionarea sau reevaluarea.

3. Orientări care trebuie urmate dacă eşantioanele prezintă defecte:

(a) analizele chimice și microbiologice:

- dacă sunt analizate eşantioane individuale, poate fi permis un eşantion care prezintă un singur defect din 5 până la 10 eşantioane sau două eşantioane care prezintă fiecare un singur defect din 11 până la 15 eşantioane. Dacă un eşantion prezintă un defect, trebuie luate două noi eşantioane din fiecare parte a eşantionului care prezintă defectul și trebuie controlat parametrul în cauză. Dacă niciunul dintre eşantioane nu îndeplinește condițiile, cantitatea de unt dintre cele două eşantioane inițiale din fiecare parte a eşantionului care prezintă defectul trebuie respinsă din cantitatea oferită.

Cantitatea care trebuie respinsă dacă eşantionul nou prezintă un defect:

- dacă eşantioanele compozite sunt analizate și se constată că prezintă defecte din punct de vedere al unui parametru, cantitatea reprezentată de eşantionul compozit respectiv trebuie respinsă din cantitatea oferită. Cantitatea reprezentată de un eşantion compozit poate fi determinată prin subdivizarea cantității oferite înainte de prelevarea aleatorie a eşantioanelor din fiecare parte;

(b) evaluarea senzorială:

dacă evaluarea senzorială nu dă rezultate, cantitatea de unt dintre cele două eşantioane învecinate din fiecare parte a eşantionului care nu a dat rezultate trebuie respinsă din cantitatea oferită;

(c) dacă eşantioanele prezintă un defect senzorial și fie un defect chimic, fie unul microbiologic, întreaga cantitate trebuie respinsă.

ANEXA III

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 2771/1999	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatele (1) și (2)	Articolul 1 alineatele (1) și (2)
Articolul 2	—
Articolul 3	Articolul 2
Articolul 4	Articolul 3
Articolul 5 alineatele (1)-(4)	Articolul 4 alineatele (1)-(4)
Articolul 5 alineatul (5)	—
Articolul 6	Articolul 5
Articolul 7	—
Articolul 8	—
Articolul 9	Articolul 6
Articolul 10	Articolul 7
Articolul 11	Articolul 8
Articolul 12	Articolul 9
Articolul 13	Articolul 10
Articolul 14	Articolul 11
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (2) primul și al doilea paragraf
Articolul 15a	Articolul 12 alineatul (2) al treilea paragraf
Articolul 16	Articolul 13
Articolul 17	Articolul 14
Articolul 17a	Articolul 15
Articolul 17b	Articolul 16
Articolul 17c	Articolul 17
Articolul 17d	Articolul 18
Articolul 18	Articolul 19
Articolul 19	Articolul 20
Articolul 20	Articolul 21
Articolul 21	Articolul 22
Articolul 22	Articolul 23
Articolul 23	Articolul 24
Articolul 24	Articolul 25
Articolul 24a	Articolul 26
Articolul 24b	Articolul 27
Articolul 24c alineatul (1)	—
Articolul 24c alineatul (2)	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 24c alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 24c alineatul (4)	Articolul 28 alineatul (3)
Articolul 24c alineatul (5)	Articolul 28 alineatul (4)
Articolul 24d	Articolul 29

Regulamentul (CE) nr. 2771/1999	Prezentul regulament
Articolul 24e alineatele (1) și (2)	Articolul 30 alineatele (1) și (2)
Articolul 24f	Articolul 31
Articolul 24g	—
Articolul 25	Articolul 32
Articolul 26	Articolul 34
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 33
Articolul 27 alineatul (2)	—
Articolul 28	Articolul 35
Articolul 29	Articolul 36
Articolul 30	Articolul 37
Articolul 31	Articolul 38
Articolul 32	Articolul 39
Articolul 33	Articolul 40
Articolul 34	Articolul 41
Articolul 35 alineatul (1) primul paragraf	—
Articolul 35 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 42
Articolul 35 alineatul (2)	—
Articolul 36	—
Articolul 37	—
Articolul 38	Articolul 43
Anexa I	Anexa I
Anexa IV	Anexa II
Anexa V	—

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 20 decembrie 2007

de acordare a unei derogări solicitate de Belgia în privința regiunii Valonia în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

[notificată cu numărul C(2007) 6643]

(Numai versiunea în limba franceză este autentică)

(2008/96/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ⁽¹⁾, în special anexa III punctul 2 al treilea paragraf,

întrucât:

(1) În cazul în care cantitatea de îngrășăminte pe care un stat membru intenționează să o împrăștie anual pe hectar este diferită de cea enunțată în Directiva 91/676/CEE la anexa III punctul 2 al doilea paragraf teza introductivă și la litera (a), această cantitate trebuie să fie stabilită astfel încât să nu împiedice îndeplinirea obiectivelor specificate la articolul 1 al directivei și trebuie să fie justificată pe baza unor criterii obiective, cum ar fi, în cazul de față, perioadele lungi de vegetație și culturile cu o puternică absorbție de azot.

(2) Belgia a înaintat Comisiei o cerere de derogare pentru regiunea Valonia, în temeiul punctului 2 al treilea paragraf din anexa III la Directiva 91/676/CEE.

(3) Derogarea solicitată are în vedere intenția Belgiei de a permite împrăștierea anuală în Valonia a cel mult 230 kg de azot pe hectar, din îngrășăminte animale care provin din exploatații agricole specifice al căror teren este pășune în proporție de cel puțin 48 %. Împrăștierea de azot din îngrășăminte animale pe pășuni nu ar depăși 230 kg anual pe hectar, iar pe terenurile arabile ale acestor exploatații nu ar depăși 115 kg anual pe hectar.

(4) Zonele vulnerabile la nitrați din regiunea Valonia reprezintă, în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/676/CEE, aproximativ 42 % din teritoriul acestei regiuni și 54 % din terenul agricol utilizat.

(5) Se estimează că derogarea acoperă aproximativ 500 de ferme, reprezentând 5,6 % din numărul total din zonele vulnerabile la nitrați, și 3 % din terenul agricol utilizat.

(6) Legea privind punerea în aplicare a Directivei 91/676/CEE în Valonia, „*Arrêté du Gouvernement wallon du 15 février 2007 modifiant le Livre II du Code de l'Environnement constituant le Code de l'Eau en ce qui concerne la gestion durable de l'azote en agriculture*”, a fost adoptată și se aplică și derogării solicitate.

⁽¹⁾ JO L 375, 31.12.1991, p. 1. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

- (7) Datele privind calitatea apei indică faptul că în Valonia, în 2005, concentrația medie de nitrați din apa de suprafață din zonele vulnerabile la nitrați a fost de 16,7 mg/l, cu tendințe stabile sau descrescătoare în ceea ce privește 84 % din punctele de monitorizare în perioada 2001-2005. În 2005, concentrația medie a nitraților din apa subterană a fost de 24,8 mg/l, cu tendințe stabile sau descrescătoare în ceea ce privește 74 % din punctele de monitorizare în perioada 2001-2005.
- (8) Cantitatea medie pe hectar de azot din îngrășăminte animale a scăzut cu 12 % din 1990, iar în 2004 a fost de 101 kg/ha din terenul agricol utilizat, din care 94 % îngrășăminte provenite de la bovine, 3 % îngrășăminte provenite de la porcine și 2 % îngrășăminte provenite de la păsări. Împrăștierea de fertilizatori chimici, atât azot, cât și fosfat, s-a redus din 1990, în medie, cu 19 % și, respectiv, 49 %, iar în 2004 a fost, în medie, de 109 kg/ha pentru azot și de 28 kg/ha pentru fosfat.
- (9) Documentele justificative prezentate în notificare demonstrează că valorile propuse anual pe hectar, și anume 230 kg de azot din îngrășăminte animale, sunt justificate pe baza unor criterii obiective, cum ar fi perioadele lungi de vegetație și culturile cu o puternică absorbție de azot.
- (10) După examinarea solicitării, Comisia consideră că cele 230 kg de azot din îngrășăminte animale propuse anual pe hectar nu vor împiedica îndeplinirea obiectivelor enunțate în Directiva 91/676/CEE, sub rezerva respectării anumitor condiții stricte.
- (11) Prezenta decizie ar trebui să se aplice în coroborare cu al doilea program de acțiune aflat în vigoare pentru regiunea Valonia pentru perioada 2007-2010.
- (12) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului pentru nitrați, instituit în temeiul articolului 9 din Directiva 91/676/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se acordă derogarea solicitată de Belgia, în privința regiunii Valonia, prin scisoarea din data de 19 octombrie 2006, în vederea obținerii unei autorizații de utilizare a unei cantități mai mari de îngrășăminte animale decât cea prevăzută în Directiva 91/676/CEE la punctul 2 al doilea paragraf prima teză și la litera (a) din anexa III, în condițiile prevăzute de prezenta decizie.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „exploatații de bovine” înseamnă exploatații formate din peste trei capete de animale, din care cel puțin două treimi sunt bovine;
- (b) „pășune” înseamnă terenul exploatației de bovine, cultivat cu pășune permanentă sau temporară (în general, temporar înseamnă mai puțin de patru ani).

Articolul 3

Domeniul de aplicare

Prezenta decizie se aplică exploatațiilor de bovine, de la caz la caz și în condițiile stabilite la articolele 4, 5 și 6.

Articolul 4

Autorizarea și angajamentele anuale

- (1) Agricultorii care doresc să beneficieze de o derogare depun anual o cerere către autoritățile competente.
- (2) Pe lângă cererea anuală menționată la alineatul (1), aceștia se angajează, în scris, să respecte condițiile prevăzute la articolele 5 și 6.

- (3) Autoritățile competente se asigură că toate cererile de derogare sunt supuse controlului administrativ. În cazul în care, în urma controlului realizat de autoritățile naționale pentru cererile menționate la alineatul (1), se demonstrează că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 5 și 6, solicitantul este informat despre aceasta, iar cererea se consideră respinsă.

Articolul 5

Împrăștierea îngrășămintelor și a altor fertilizanți

- (1) Cantitatea de îngrășăminte animale împrăștiată anual în exploatațiile de bovine, inclusiv de către animale, nu depășește cantitatea de îngrășăminte care conține 230 kg de azot pe hectar, în condițiile prevăzute la alineatele (2)-(8).
- (2) Cantitatea de îngrășăminte animale împrăștiată anual pe pășuni nu depășește 230 kg de azot pe hectar. Cantitatea de îngrășăminte animale împrăștiată anual pe alte terenuri agricole nu depășește 115 kg de azot pe hectar.

(3) Fiecare exploatație stabilește un plan de fertilizare în care se descrie rotația culturilor, planificarea împrăștierii îngrășămintelor, precum și a fertilizanților azotați și fosfați. Acesta este pus la dispoziție în exploatație în fiecare an calendaristic, cel târziu la 31 martie.

Planul de fertilizare cuprinde următoarele date:

- (a) numărul de animale, o descriere a sistemului de adăpostire și depozitare, inclusiv volumul disponibil pentru depozitarea îngrășămintelor;
- (b) un calcul al cantității de azot (mai puțin pierderile înregistrate la adăpostire și depozitare) și de fosfor provenite din îngrășăminte și produse în cadrul exploatației;
- (c) rotația culturilor și suprafața pentru pășuni și pentru fiecare cultură, inclusiv o hartă schematică indicând amplasarea fiecărui teren;
- (d) necesarul de azot și de fosfor prevăzut pentru culturi;
- (e) cantitatea și tipul de îngrășământ distribuit în afara exploatației și în cadrul acesteia;
- (f) aplicarea de azot și fosfor provenit din îngrășăminte pentru fiecare teren;
- (g) împrăștieria de azot și de fosfor cu îngrășăminte chimice și alți fertilizanți pe fiecare teren.

Planurile sunt revizuite în termen de șapte zile de la orice modificare survenită în practicile agricole, pentru a se asigura conformitatea planurilor cu practicile agricole reale.

(4) Fiecare exploatație păstrează registre privind fertilizarea. Acestea se prezintă autorității competente pentru fiecare an calendaristic.

(5) Fiecare exploatație care beneficiază de o derogare individuală acceptă ca cererea menționată la articolul 4 alineatul (1), planul de fertilizare și registrele privind fertilizarea să facă obiectul unui control.

(6) Pentru fiecare exploatație care beneficiază de o derogare individuală trebuie să se efectueze o analiză a concentrației de fosfor din sol, cel puțin o dată la patru ani pentru fiecare zonă omogenă a exploatației, în funcție de rotația culturilor și de caracteristicile solului. Este obligatorie cel puțin o analiză la fiecare 5 hectare de teren agricol.

(7) Concentrația de nitrați din sol se măsoară anual în fiecare exploatație care beneficiază de o derogare individuală. Se analizează cel puțin cinci probe pe an pentru fiecare exploatație.

(8) Îngrășămintele nu se împrăștie toamna, înainte de cultivarea ierbii.

Articolul 6

Gestionarea terenurilor

(1) Se cultivă cu iarbă 48 % sau mai mult din suprafața disponibilă pentru împrăștieria îngrășămintelor în exploatațiile de bovine.

(2) Agricultorii care beneficiază de o derogare individuală iau următoarele măsuri:

(a) pășunile temporare se ară primăvara;

(b) pășunile nu includ plante leguminoase sau alte plante care fixează azotul atmosferic. Totuși, această dispoziție nu se aplică plantelor leguminoase din pășunile cu mai puțin de 50 % leguminoase.

Articolul 7

Alte măsuri

(1) Prezenta derogare se aplică fără a aduce atingere măsurilor necesare pentru a respecta alte dispoziții din legislația comunitară în domeniul mediului.

(2) Fiecare agricultor care beneficiază de o derogare individuală primește asistență tehnică, prin intermediul unui serviciu de consiliere care asigură evaluarea rezultatelor analizei solului, a planurilor de fertilizare și a registrelor privind fertilizarea. Rezultatele evaluării sunt transmise autorităților competente, responsabile cu verificarea respectării condițiilor enunțate la articolele 5 și 6.

Articolul 8

Monitorizare

(1) Autoritatea competentă întocmește în fiecare an hărți care arată procentul de exploatații, de animale și de teren agricol acoperit de derogarea individuală în fiecare zonă agricolă, acestea trebuind să fie actualizate. Aceste hărți se prezintă Comisiei anual, iar pentru prima dată până la sfârșitul anului 2007.

(2) Pentru a evalua impactul derogării asupra calității apei, se înființează și se menține o rețea de monitorizare pentru prelevarea de eșantioane din apele de suprafață și din apele subterane de mică adâncime.

(3) Studiul și analiza elementelor nutritive furnizează date privind utilizarea locală a terenului, rotațiile de culturi și practicile agricole din exploatațile care beneficiază de derogări individuale. Aceste date pot fi utilizate pentru calcularea, pe bază de model, a gradului de levigare a nitraților și a pierderilor de fosfor de la pășuni, unde sunt împrăștiate anual până la 230 kg de azot pe hectar din îngrășăminte animale.

(4) Se stabilesc puncte de monitorizare, cu scopul de a furniza date despre concentrația de azot din apa din sol și despre pierderile corespunzătoare care trec din rizosferă în apele subterane, precum și date despre pierderile de azot prin scurgerile de suprafață și subterane, atât în condițiile existenței derogării, cât și în absența acesteia.

Articolul 9

Raportare

(1) Autoritatea competentă prezintă anual Comisiei rezultatele monitorizării, împreună cu un raport concis despre evoluția calității apei, despre evaluarea reziduurilor de nitrați din sol, toamna, în exploatațile care beneficiază de o derogare individuală și despre practicile de evaluare. Raportul oferă informații despre modul în care se efectuează evaluarea punerii în aplicare a condițiilor de derogare, prin controale la nivel de exploatație, și conține informații despre exploatațile neconforme, pe baza rezultatelor inspecțiilor administrative și

de pe teren. Primul raport se transmite până în iunie 2008 și, ulterior, până în luna iunie a fiecărui an.

(2) Rezultatele astfel obținute vor fi luate în considerare de Comisie în vederea unei eventuale noi cereri de derogare.

Articolul 10

Aplicare

Prezenta decizie se aplică în contextul celui de-Al doilea program de acțiune (2007-2010) pentru regiunea Valonia, „*Arrêté du Gouvernement wallon du 15 février 2007 modifiant le Livre II du Code de l'Environnement constituant le Code de l'Eau en ce qui concerne la gestion durable de l'azote en agriculture*”. Decizia expiră la 31 decembrie 2010.

Articolul 11

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2007.

Pentru Comisie

Stavros DIMAS

Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 30 ianuarie 2008

de modificare a Deciziei 93/52/CEE cu privire la declarația potrivit căreia anumite regiuni administrative din Italia sunt oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*) și a Deciziei 2003/467/CE cu privire la declarația potrivit căreia anumite regiuni administrative din Italia sunt oficial indemne de tuberculoză bovină și bruceloză bovină, iar anumite regiuni administrative din Polonia sunt oficial indemne de leucoză enzootică bovină

[notificată cu numărul C(2008) 324]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/97/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine ⁽¹⁾, în special anexa A capitolul I punctul 4, anexa A capitolul II punctul 7 și anexa D capitolul I punctul E,

având în vedere Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine ⁽²⁾, în special partea II din capitolul 1 al anexei A,

întrucât:

(1) Decizia 93/52/CEE a Comisiei din 21 decembrie 1992 privind constatarea, în anumite state membre sau regiuni, a respectării normelor referitoare la bruceloză (*B. melitensis*) și recunoașterea oficială, pentru aceste teritorii, a statutului de stat membru indemn sau de regiune indemnă ⁽³⁾ conține lista statelor membre și a regiunilor acestora care sunt recunoscute oficial ca fiind indemne de bruceloză (*B. melitensis*), în conformitate cu Directiva 91/68/CEE.

(2) Italia a prezentat Comisiei documente atestând respectarea condițiilor relevante prevăzute în partea II punctul 1 litera (b) din capitolul 1 al anexei A la Directiva 91/68/CEE în ceea ce privește provinciile Latina și Roma în regiunea Lazio și regiunea Veneto. Regiunea și provinciile respective ar trebui să fie recunoscute în consecință în mod oficial regiuni indemne de bruceloză (*B. melitensis*).

⁽¹⁾ JO L 121, 29.7.1964, p. 1977/64. Directivă modificată ultima dată prin Decizia 2007/729/CE a Comisiei (JO L 294, 13.11.2007, p. 26).

⁽²⁾ JO L 46, 19.2.1991, p. 19. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/104/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 352).

⁽³⁾ JO L 13, 21.1.1993, p. 14. Decizie modificată ultima dată prin Decizia 2007/399/CE (JO L 150, 12.6.2007, p. 11).

(3) Directiva 64/432/CEE prevede că statele membre sau părți ori regiuni ale acestora pot fi declarate oficial indemne de tuberculoză, bruceloză și leucoză enzootică bovină pentru efectivele de bovine, sub rezerva respectării anumitor condiții prevăzute în directiva menționată.

(4) Decizia 2003/467/CE a Comisiei din 23 iunie 2003 de stabilire a statutului oficial de indemne de tuberculoză, bruceloză și leucoză enzootică bovină pentru efectivele de bovine din anumite state membre și regiuni din state membre ⁽⁴⁾ prevede listele regiunilor din statele membre declarate indemne de tuberculoză bovină, bruceloză bovină și leucoză enzootică bovină.

(5) Italia a prezentat Comisiei documente atestând respectarea condițiilor relevante prevăzute în Directiva 64/432/CEE în ceea ce privește provincia Vercelli în regiunea Piemonte și provinciile Pisa și Pistoia în regiunea Toscana, pentru ca provinciile respective să poată fi declarate oficial regiuni ale Italiei indemne de tuberculoză bovină.

(6) Italia a prezentat Comisiei, de asemenea, documente atestând respectarea condițiilor relevante prevăzute în Directiva 64/432/CEE în ceea ce privește provincia Brindisi în regiunea Puglia și regiunea Toscana, pentru ca regiunea și provincia respectivă să poată fi declarate oficial regiuni ale Italiei indemne de bruceloză.

(7) După evaluarea documentelor prezentate de Italia, provinciile și regiunea în cauză ar trebui declarate oficial regiuni ale Italiei indemne de tuberculoză bovină și, respectiv, bruceloză pentru animalele din specia bovină.

(8) Polonia a prezentat Comisiei documente care atestă respectarea condițiilor relevante prevăzute în Directiva 64/432/CEE, în ceea ce privește anumite „powiaty” pentru ca acestea să poată fi considerate oficial regiuni ale Poloniei indemne de leucoză enzootică bovină.

⁽⁴⁾ JO L 156, 25.6.2003, p. 74. Decizie modificată ultima dată prin Decizia 2007/559/CE (JO L 212, 14.8.2007, p. 20).

(9) În urma evaluării documentației prezentate de către Polonia, aceste „powiaty” din Polonia ar trebui recunoscute ca fiind în mod oficial regiuni ale acestui stat membru indemne de leucoza enzootică bovină.

Articolul 2

Anexele I, II și III la Decizia 2003/467/CE se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta decizie.

(10) Prin urmare, Deciziile 93/52/CEE și 2003/467/CE ar trebui modificate în consecință.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

(11) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

Adoptată la Bruxelles, 30 ianuarie 2008.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa II la Decizia 93/52/CEE se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta decizie.

Pentru Comisie

Markos KYPRIANOU

Membru al Comisiei

ANEXA I

În anexa II la Decizia 93/52/CEE, al doilea paragraf cu privire la Italia se înlocuiește cu următorul text:

„În Italia:

- Regiunea Abruzzo: provincia Pescara.
  - Regiunea Friuli Venezia Giulia.
  - Regiunea Lazio: provinciile Latina, Roma.
  - Regiunea Liguria: provincia Savona.
  - Regiunea Lombardia: provinciile Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese.
  - Regiunea Marche: provinciile Ancona, Ascoli Piceno, Macerata, Pesaro, Urbino.
  - Regiunea Molise: provincia Isernia.
  - Regiunea Piemonte: provinciile Alessandria, Asti, Biella, Cuneo, Novara, Torino, Verbania, Vercelli.
  - Regiunea Sardinia: provinciile Cagliari, Nuoro, Oristano, Sassari.
  - Regiunea Trentino-Alto Adige: provinciile Bolzano, Trento.
  - Regiunea Toscana: provinciile Arezzo, Firenze, Grosseto, Livorno, Lucca, Massa-Carrara, Pisa, Pistoia, Prato, Siena.
  - Regiunea Umbria: provinciile Perugia, Terni.
  - Regiunea Veneto.”
-

ANEXA II

Anexele I, II și III la Decizia 2003/467/CE se modifică după cum urmează:

1. În anexa I, capitolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 2**Regiuni din state membre oficial indemne de tuberculoză**

În Italia:

- Regiunea Abruzzo: provincia Pescara.
- Regiunea Emilia-Romagna.
- Regiunea Friuli Venezia Giulia.
- Regiunea Lombardia: provinciile Bergamo, Como, Lecco, Sondrio.
- Regiunea Marche: provincia Ascoli Piceno.
- Regiunea Piemonte: provinciile Novara, Verbania, Vercelli.
- Regiunea Toscana: provinciile Grosseto, Livorno, Lucca, Prato, Pisa, Pistoia, Siena.
- Regiunea Trentino-Alto Adige: provinciile Bolzano, Trento.
- Regiunea Veneto: provinciile Belluno, Padova.”

2. În anexa II, capitolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 2**Regiuni din state membre oficial indemne de bruceloză**

În Italia:

- Regiunea Abruzzo: provincia Pescara.
- Regiunea Emilia-Romagna: provinciile Bologna, Ferrara, Forli-Cesena, Modena, Parma, Piacenza, Ravenna, Reggio Emilia, Rimini.
- Regiunea Friuli Venezia Giulia.
- Regiunea Lazio: provincia Rieti.
- Regiunea Liguria: provinciile Imperia, Savona.
- Regiunea Lombardia: provinciile Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese.
- Regiunea Marche: provincia Ascoli Piceno.
- Regiunea Piemonte: provinciile Alessandria, Asti, Biella, Novara, Torino, Verbania, Vercelli.
- Regiunea Puglia: provincia Brindisi.
- Regiunea Sardinia: provinciile Cagliari, Nuoro, Oristano, Sassari.
- Regiunea Toscana.
- Regiunea Trentino-Alto Adige: provinciile Bolzano, Trento.
- Regiunea Umbria: provinciile Perugia, Terni.
- Regiunea Veneto.”

3. În capitolul 2 din anexa III, al doilea paragraf privind Polonia se înlocuiește după cum urmează:

„În Polonia:

— Voievodatul Dolnośląskie

Powiaty:	Bolesławiecki, Dzierżoniowski, Głogowski, Górowski, Jaworski, Jeleniogórski, Jelenia Góra, Kamiennogórski, Kłodzki, Legnicki, Legnica, Lubański, Lubiński, Lwówecki, Milicki, Oleśnicki, Oławski, Polkowicki, Strzebiński, Średzki, Świdnicki, Trzebnicki, Wałbrzyski, Wałbrzych, Wołowski, Wrocławski, Wrocław, Ząbkowicki, Zgorzelecki, Złotoryjski.
----------	--

— Voievodatul Lubelskie

Powiaty:	Bialski, Biała Podlaska, Biłgorajski, Chełmski, Chełm, Hrubieszowski, Janowski, Krasnostawski, Kraśnicki, Lubartowski, Lubelski, Lublin, Łęczyński, Łukowski, Opolski, Parczewski, Puławski, Radzyński, Rycki, Świdnicki, Tomaszowski, Włodawski, Zamojski, Zamość.
----------	---

— Voievodatul Łódzkie

Powiaty:	Bełchatowski, Brzeziński, Kutnowski, Łaski, Łęczycki, Łódzki, Łódź, Opoczyński, Pabianicki, Pajęczanski, Piotrkowski, Piotrków Trybunalski, Poddębicki, Radomszczański, Rawski, Skiernewicki, Skierniewice, Tomaszowski, Wieluński, Zduńskowolski, Zgierski.
----------	--

— Voievodatul Małopolskie

Powiaty:	Brzeski, Bocheński, Chrzanowski, Dąbrowski, Gorlicki, Krakowski, Kraków, Limanowski, Miechowski, Myślenicki, Nowosądecki, Nowy Sącz, Oświęcimski, Olkuski, Tarnowski, Tarnów, Wielicki.
----------	---

— Voievodatul Opolskie

Powiaty:	Brzeski, Głubczycki, Kędzierzyńsko-Kozielski, Kluczborski, Krapkowicki, Namysłowski, Nyski, Olecki, Opolski, Opole, Prudnicki, Strzelecki.
----------	--

— Voievodatul Podkarpackie

Powiaty:	Bieszczadzki, Brzozowski, Jasielski, Krośnieński, Krosno, Leski, Leżajski, Łańcucki, Rzeszowski, Rzeszów, Sanocki, Strzyżowski.
----------	---

— Voievodatul Śląskie

Powiaty:	Będziński, Bielski, Bielsko Biala, Bytom, Chorzów, Cieszyński, Częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa, Gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, Kłobucki, Lubliniecki, Mikołowski, Mysłówice, Myszkowski, Piekary Śląskie, Pszczyński, Raciborski, Ruda Śląska, Rybnicki, Rybnik, Siemianowice, Sosnowiec, Świętochłowice, Tarnogórski, Tychy, Tyski, Wodzisławski, Zabrze, Zawierciański, Żory, Żywiecki.
----------	---

— Voievodatul Świętokrzyskie

Powiaty:	Buski, Jędrzejowski, Kazimierski, Kielecki, Kielce, Konecki, Opatowski, Ostrowiecki, Pińczowski, Sandomierski, Skarżyski, Starachowicki, Staszowski, Włoszczowski.
----------	--

— Voievodatul Wielkopolskie

Powiaty:	Jarociński, Kaliski, Kalisz, Kępiński, Kolski, Koniński, Konin, Krotoszyński, Ostrzeszowski, Słupecki, Turecki, Wrzesiński.”
----------	--